

Ἑλλάδος ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Ἀπεσύρθη δὲ τῆς δικασικῆς ὑπηρεσίας του ἐν Ἐπιτανήσῳ, ἀποποιηθεὶς πᾶσαν τιμὴν Ἀγγλοῦ-νικὴν. Ἀπεβίωσε τῇ 15/27 Μαΐου 1856, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἰς τὸ προάστειον Κερκύρας, τὸ καλούμενον Ἀνεμόμυλος. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 636.

ΖΑΦΑΡΑΝΑΣ (Σπυρίδων).

Ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὅπου καὶ ἐχειροτονήθη διάκονος. Περὶ τὰς ἀρχὰς δὲ τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ βιβλίου τι περὶ ναυτικῆς. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 349.

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ (Γεώργιος).

Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἐκ Θεσσαλίας, ἐπαγγελλόμενος τὴν διδασκαλίαν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 562 καὶ 812.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ἀγιορείτης, ἐκ Κιαισαρείας. Ἐπιθυμῶν νὰ ὠφελήσῃ τοὺς συμπατριώτας του εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, συνέταξε Τουρκιστὶ Γραμματικὴν καὶ Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅπερ ἐτύπωσε περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 373 καὶ 525.

ΖΗΝΟΣ (Δημήτριος). Ζακύνθιος. Ἦχος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 15^{ης} ἑκατονταετηρί-

δος, καὶ ἔγινε γνωστὸς διὰ τῆς μεταφράσεώς του εἰς τὴν διὰλεκτον τῆς πατρίδος του τοῦ ποιήματος τοῦ Οἴκρου ἢ Βατραχομουσική, ἧτις μετέφρασθη Λατινιστὶ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ καὶ φιλέλληνος Γερμανοῦ Λαγγίου, ἐν τῷ συγγράμματι του Philologia Barbaro-Graeca. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 33.

Η.

ΗΛΙΑΔΗΣ (Μαρασοῦς). Ἰατροφιλόσοφος, ἀκμάσας περὶ τὰ τέλη τῆς 11^{ης} ἑκατονταετηρίδος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ἡγεμόνος τῆς Οὐγγροβλαχίας, τοῦ ὁποῦο συνέγραψεν Ἑλληνιστὶ τε καὶ Λατινιστὶ τὸ ἐγκώμιον. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 168.

ΗΛΙΑΔΗΣ (Θεοδοσίος). Υἱὸς τοῦ προλαβόντος συγγραφέως, καὶ ἐπιστήμων ὡς ὁ πατὴρ του. Ἐζή περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 342.

ΗΠΙΓΗΣ (Πέτρος). Ἴατρος τῆς ἐνεστῶσης ἑκατονταετηρίδος ἐκ τῆς πόλεως Πάργας, ταῦν μέλος τοῦ ἐν Ἀθήναις Β.σ. ἱατρικοῦ Συλλόγου. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 572.

Θ.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ (Δημήτριος). Ἴδε τὴν βιογραφίαν τοῦ λογίου τούτου τυπογράφου, ἀκμάσαντος